

Μην Σιστάξεις να το λές!!!
Διαφάξω Εράκη Press

Economy Press

Η δυνητική ανάκαμψη της Ελληνικής Οικονομίας.

Η πρόσφατη θέση, που αποτελεί και πρόταση, των επιτηρητών της Ελληνική οικονομίας για την αναγκαιότητα ιδιωτικοποιήσεων ύψους €50 δις εντός του επόμενου χρονικού διαστήματος της επόμενης τετραετίας, προκάλεσε ισχυρές και ηχηρές αντιδράσεις σε πολιτικό επίπεδο. Σε οικονομολογικό επίπεδο όμως, προκάλεσε έντονους προβληματισμούς αναφορικά με τον βαθμό που είναι ρεαλιστική μία τέτοια πρόταση και τις απώτερες συνέπειες που μπορεί να είχε, τόσο στο δημόσιο χρέος όσο και στην παρουσία και δομή του δημοσίου τομέα.

Αρχικά οι προβληματισμοί αυτοί αφορούν το βάθος της πρότασης, αφού η άμεσα ρευστοποιήσιμη περιουσία του δημοσίου η οποία αποτελείται από τις μετοχές των εισηγμένων ΔΕΚΟ στο Χ.Α.Α. (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΠΑΠ, ΟΛΠ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΠΑ, ΕΤΕ, ΑΤΕ, ΤΤ κ.α.), δεν αποτιμμάται περισσότερο από €15 δις στο τρέχων αρνητικό κλίμα. Από την άλλη πλευρά, η ολική μεταστροφή του δημοσίου προς την μαζική πώληση των περιουσιακών στοιχείων του, εκτιμάται ότι θα επιφέρει σημαντική πίεση στις τιμές της αγοράς, λόγω υπερπροσφοράς.

Παρόλο τον προβληματισμό, η πρόταση της τρόικας για ρευστοποίηση περιουσίας €50 δις, δεν δύναται να αποτελεί μια ατεκμηρίωτη θέση. Πρωτίστως, η βασική τους άποψη για το ποσό αυτό αφορά την επαναγορά του Ελληνικού χρέους (δηλαδή κρατικών ομολόγων) από την δευτερογενή αγορά, σε τιμές, που την περίοδο του διανύουμε, είναι αρκετά χαμηλές, με απώτερο σκοπό να καταλήξουμε σε ένα διαχειρίσιμο χρέος, το οποίο θα έχει προκύψει και με τον συνδυασμό της λογιστικής αναθεώρησης του Ελληνικού ΑΕΠ. Έτσι το δημόσιο χρέος της χώρας μας θα βρίσκεται σε «αποδεκτά» επίπεδα ως ποσοστό του ΑΕΠ, όπου σε συνδυασμό με την επιμήκυνση της αποπληρωμής ενός μέρους

του, με μειωμένο επιτόκιο, θα μπορούσε δυνητικά να οδηγήσει, σε βάθος χρόνου, στην σταδιακή έξοδο της οικονομίας από την ύφεση. Ένα άλλο επιχείρημα της πρότασης τους, αποτελεί το γεγονός ότι η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, θα μπορούσε να προκαλέσει με την σειρά της κάποια ανάπτυξη στην οικονομία, αφού οι αγοραστές τους θα προχωρούσαν σε κάποια μορφή εκμετάλλευση και αξιοποίηση των στοιχείων αυτών

Γενικότερα όμως, αποτελεί κυρίαρχη άποψη της αγοράς, ότι η πώληση δημόσιων περιουσιακών στοιχείων €50 ή περισσότερων δις, δεν θα επιφέρει θεμελιώδη και δομικά αποτελέσματα, αν δεν μεταβληθεί και μετασχηματισθεί ο σημερινός παραγωγικός μηχανισμός της Ελληνικής οικονομίας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό, παρά τα μέτρα λιτότητας που έχουν ληφθεί ή που ενδεχομένως ληφθούν μελλοντικά, η Ελληνική οικονομία να ανακάμψει μέσα από το δικό της οικονομικό δυναμικό, δίδοντας έμφαση στον πρωτογενή τομέα (αγροτική και κτηνοτροφική παραγωγή, όπου διαθέτει πόρους και πλεονεκτήματα), στον τουρισμό, στις δημόσιες επενδύσεις υποδομών, στις νέες τεχνολογίες, στον εξαγωγικό προσανατολισμό και στην βελτίωση της παραγωγικότητας τόσο στον ιδιωτικό, αλλά πολύ περισσότερο στον δημόσιο τομέα. Έτσι, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις και το απαραίτητο υπόβαθρο για βιώσιμη (viable), σταθερή (solid ground) και με διάρκεια (sustainable) ανάκαμψη και ανάπτυξη της Ελληνικής οικονομίας.

(Πηγές: Bloomberg Businessweek, Epsilon7)

Θάνος Ε. Πανταζής,
Οικονομολόγος - Σύμβουλος Επιχειρήσεων
Master in Management Science
Master in Accounting and Development Finance
thapant@otenet.gr

Περί συγχωνεύσεων...

Το διάβασα τις προάλλες σε τοπική εφημερίδα: «Διαφωνώ δήλωσε η βουλευτής Έβρου του ΠΑΣΟΚ Ελένη Τσιαούση στην Καλλικρατική υποτίθεται λογική των συγχωνεύσεων-κλεισίματος σχολείων στον Έβρο» Είναι βέβαια «ηλίου φαεινότερον» για ποιο λόγο γίνονται τέτοιου είδους δηλώσεις από πολιτικούς, μια και ο λαϊκισμός περισεψε στις μέρες μας. Θα περιμέναμε όμως, τουλάχιστον από τους κυβερνητικούς βουλευτές που εκλέχθηκαν με τη σημαία του κόμματός τους, να στηρίζουν μέτρα που έχουν πολιτικό κόστος, αλλά είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν είναι ανάγκη να γινόμαστε βορά στο λαϊκισμό του καφεκείου, προκειμένου να εξασφαλίσουμε την επανεκλογή μας...

Το ζητούμενο βέβαια δεν είναι οι δηλώσεις του κάθε πολιτικού - δεν είναι η μόνη άλλωστε - δήμαρχοι, αντιδήμαρχοι, περιφερειακοί σύμβουλοι και μια σειρά άλλων αιρετών προέβησαν σε παρόμοιες δηλώσεις. Το ζητούμενο είναι υπάρχει πραγματικός και ουσιαστικός λόγος ώστε να γίνουν οι

συγχωνεύσεις μικρών και ολιγοθεσίων σχολείων;

Διάβασα κάποια στιγμή σε άρθρο του Αλέξη Παπαχελά στην «Καθημερινή» τα εξής: «Κορυφαίος υπουργός, μη οικονομικού υπουργείου, περιέγραφε μια ανατριχιαστική κατάσταση: «Αν δεν υπήρχε η τρόικα και η πίεση απ' έξω, να είστε σίγουροι ότι οι περισσότεροι υπουργοί θα συνέχιζαν να ξοδεύουν σαν να μην έχει πάτο ο δημόσιος κορβανάς. Έτσι έχουν μάθει, το πιστεύουν πραγματικά ότι αυτή είναι η ορθή πολιτική, να ξοδεύεις, να δίνεις εγγυήσεις του Δημοσίου χωρίς να σε νοιάζει ποτέ ποιος θα πληρώσει τον λογαριασμό».

Να ρωτήσω κι εγώ με τη σειρά μου «Ποιος θα πληρώσει το λογαριασμό όλων αυτών των σχολείων;» Αναρωτήθηκα ποτέ όλοι αυτοί οι «διαφωνούντες» πόσο μας κοστίζουν, σε περίοδο μάλιστα «ισχνών αγελάδων»; Και άντε να πληρώσουμε μια και η εκπαίδευση είναι κοινωνικό αγαθό, να πληρώσουμε εφ' όσον τα αποτελέσματα είναι εξαιρετικά, να πληρώσουμε αν οι «φοιτούντες» σ' αυτά τα σχολεία δεν έχουν άλλες επιλογές. Νομίζω όμως ότι τίποτα απ' όλα αυτά δεν υφίσταται.

Το ζήτημα βέβαια δεν είναι κυρίως οικονομικό, κάτι το οποίο ισχυρίζεται και το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας, αλλά είναι κυρίως παιδαγωγικό. Οι συγχωνεύσεις θα πρέπει να γίνουν για παιδαγωγικούς κυρίως λόγους. Είναι δυνατόν ο μαθητής του ολιγοθέσιου σχολείου να έχει τις ίδιες ευκαιρίες με τους μαθητές των πολυθέσιων; Κατ' αρχάς διδάσκονται λιγότερες ώρες μια και γίνεται συνδιδασκαλία με

μαθητές άλλων τάξεων κι έτσι οι ώρες μοιράζονται. Έπειτα πώς να εφαρμόσεις και να οργανώσεις σε μία τάξη των δύο, τριών, πέντε μαθητών ομαδικά προγράμματα, εκπαιδευτικές εκδρομές, να δημιουργήσεις υποδομές τέτοιες ώστε η διαδικασία της εκπαίδευσης να είναι πιο δημιουργική και πιο ευχάριστη, να έχεις ειδικότητες έτσι ώστε το κάθε αντικείμενο να διδάσκεται από τον ειδικό. Γκρινιάζουμε διαρκώς για τις υποδομές που δεν έχουμε. Και πώς να τις αποκτήσουμε όταν το κάθε χωριό που έχει 2-10 μαθητές θα πρέπει να διατηρεί το σχολείο του για να μην ερμηώσει το χωριό!!! Άλλη ατάκα χλιοειπωμένη... Αλήθεια, το σχολείο κρατάει το χωριό ή το χωριό το σχολείο; Το πρόβλημα είναι και δημογραφικό μια και μεγάλος αριθμός πολιτών έχει μετακινηθεί σε αστικά κέντρα και είναι λογικό σήμερα να επιβάλλονται οι συγχωνεύσεις κάποιων σχολείων!

Γι' αυτό λοιπόν: «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντες»... Το ζητούμενο στην εκπαίδευση είναι η ποιότητά της και αποτελεσματικότητά της και για το λόγο αυτό αίτημα της κοινωνίας και της εκπαιδευτικής κοινότητας θα πρέπει να είναι μεγάλα σχολικά κέντρα, με σύγχρονες υποδομές, άρτια εξοπλισμένα και με προσωπικό που θα καλύπτει τις ανάγκες ΟΛΩΝ των μαθητών και όχι μόνο των προνομιούχων!

... όλα τα υπόλοιπα είναι «εύηχος» υπερβολές, οι οποίες όμως καθόλου δε βοηθούν την ανάπτυξη και την πρόοδο του τόπου και της κοινωνίας!!!

Της **Δήμητρας Καδόγλου**
Εκπαιδευτικού

ΜΑΣΤΟΡΕΜΑΤΑ

- ✓ οικοδομικές εργασίες
- ✓ υδραυλικές εργασίες
- ✓ τα πάντα για το ...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΚΑΡΗΣ
Διονυσίου Σολωμού 11
(περιοχή Αγίου Νικολάου)
Αλεξανδρούπολη
τηλ.: 6945757165 & 25510 80407